

кашь че изпълнила нѣкои отъ условія-та, кои-то са изисквали отъ централно-то слънце. Но едно по-строго изслѣдваніе рѣшительно доказало, че тѣзи звѣзда не е въ центра. Нейно-то собствено движение далечъ надминувамо движението на околны-тѣ звѣзды, и по този начинъ доказало голѣма-та ѳ близость до наша-та собствена система, и оптическа-та ѳ свързка съ околны-тѣ звѣзды.

По този начинъ великия астрономъ минуваль отъ точка на точка, отъ звѣзда на звѣзда, като излагалъ всяка отъ тѣхъ, едно подиръ, на най-строго испытваніе, до като най-послѣ са намѣрила помежду имъ таквази звѣзда, коя-то изпълнявала по най-удовлетворителенъ начинъ всички условія, кои-то са изисквали отъ свойство-то на задача-та. Всякому е познатъ малкия прѣбрасенъ купъ звѣзды, нарѣченъ Плеяди, или седмъ звѣзды. Кога го глѣдамы прѣзь телескопъ, ный виждамы въ него четиринадесять ясно раздѣлены звѣзды, струнаны около свѣтлива-та звѣзда Алціона, коя-то занимава оптическия центръ на всички купъ. Кога-то собствено-то движение на всяка отъ тѣзи звѣзды было опредѣлено съ много голѣма точность, то намѣрили, че **всички-тѣ тѣзи движенія са извѣршватъ по една и сѣща посока**, че тѣ сѣ почти равны помежду си и, кое-то е още по-важно, срѣдня-та имъ величина са отличаватъ отъ движението на централно-то слънце, Алціона, само съ една хылядна часть отъ секунда-та на дѣга-та по право изгрѣваніе и съ двѣ хылядни отъ секунда-та — по склоненіе. Слѣдователно тукъ са намѣрва единъ великолѣпенъ купъ слънца, кои-то или дѣйствително сѣ тѣсно свързаны по между си и са движатъ съвокуино въ пространство-то, или пжкъ съставляватъ единъ купъ, расположенъ по такъвъ начинъ, що-то всяко слънце прѣдставлява, еднакво съ другы-тѣ, видимо движение, кое-то произлѣзва отъ постъпнателно-то движение на слънце-то въ небесно-то пространство.

Като разширилъ граници-тѣ на изслѣдваніе-то си около Алціона, Медлеръ намѣрилъ, че отъ сто и десять звѣзды, въ 15° отъ нея, само шестдесять са движатъ къмъ Югъ, т. е. съгласно съ прѣдположеніе-то, че Алціона е искомыя центръ; четиридесять девять не показватъ никакво опредѣлено движение, и само една звѣзда сѣкашь че са движе по посока, противоположна на исчислена-та!

Подиръ всичко това невъзможно е да са не отдаде всички-та справедливостъ на дълбоки-тѣ и многотрудны изслѣдванія на учения-тѣ авторъ на това дълбоко умозрѣніе. Като приѣма Алціона за великъ центръ на милионы-тѣ звѣзды, кои-то съставляватъ наша-та звѣздна система, и като допуска направленіе-то на слънчово-то движение тѣй, както было то опредѣлено отъ Аргеландера и Струве, той изслѣдва произтекающы-тѣ отъ това движениа на всички-тѣ звѣзды въ всяка часть на небе-то. Това изслѣдваніе показва, че тамъ, дѣто, споредъ прѣдположеніе-то, трѣбало да бѣдѣтъ най-бързы движенія, тамъ тѣ дѣйствително и сѣществували, като доказвали истинность-та на теорія-та или като прѣдставлявали най-заблѣжвателно и невѣроятно съгласіе съ прѣдположенія-та на Медлера. Ный не щемъ да продължавамы тѣзи изслѣдванія; а само ще кажемъ, че Медлеръ слѣдъ едно дълбоко изслѣдваніе достигналъ до това заключеніе: Алціона, главна-та звѣзда въ группа-та на Плеяды-тѣ, се-